

Indholdet af Fds. § 4, angaaende det Tilfælde, at den foretagne Handling efter sin Natur tillige udgjør en anden Forbrydelse, s. Ex. Tyveri, syldbestigjøres formeentlig ved den sidste Passus i Udlaftets § 283 „forfaavidt ikke nogen anden Straffebestemmelse maatte medføre højere Straf“, der henviser til de almindelige Regler om Sammenstød af Forbrydelser, jfr. Udlaftets § 62. Der staae saaledes kun Forordningens 3 første Paragrapher tilbage, og af disse finder igjen § 3, angaaende Uagtsomhed, sin Afsløsning ved Udlaftets § 284, der ogsaa omfatter den uagtsomme Befkaidigelse af Jernbaner m. v., og hvorved man kun skal bemærke, at man saavel ved dette som ved de andre derunder hørende Uagtsomhedstilfælde har meent, at Straffen ingeninde burde kunne stige til Strafarbejde — forfaavidt ikke Nogens Død er bevirket, jfr. Udlaftets § 195 —, hvorfor Straffen ganske i Almindelighed er sat til Fængsel eller Bøder. Udlaftets § 283 omfatter derimod Fd. 1847 §§ 1 og 2. Den første af disse Paragrapher foreskriver Strafarbejde fra 6—16 Aar eller paa Livstid, naar Nogen i den Hensigt at bringe Transporten paa en Jernbane i Fare og saaledes bevirke en Ulykke, befkaidiger Jernbanen eller foretager nogen af de andre der nævnte, væsentlig i det 1ste Stykke af Udlaftets § 283 gjengivne, Handlinger, saaledes at Livsstraf derhos skal anvendes, saafremt Nogens Død derved er bevirket eller bestemt har været tilsigtet, og kan anvendes, naar Gjerningsmanden maatte indsee, at han udfatte Andres Liv for aabenbar Fare. Fds. § 2 bestemmer dernæst for det Tilfælde, at nogen af de ommeldte Handlinger er foretagen forsætligt, men uden nogen saadan forbryderisk Hensigt, som foransført, Straf af Fængsel — uden Minimums-Begrændsning — eller Strafarbejde indtil 4 Aar, dog at Bøder fra 20 indtil 200 Rd. kunne anvendes, naar Handlingen ikke har kunnet medføre nogen Fare for Transporten paa Jernbanen. Kommissionen har nu været af den Formening, at den, der forsætligt foretager nogen af de ommeldte, i og for sig i Almindelighed farlige Handlinger, ingeninde bør kunne slippe med Bøder, hvorimod det maa ansees tilstrækkeligt, at der aabnes Afgang til

at kunne gaae ned til Fængselsstraffens laveste Grad, 2 Dages simpelt Fængsel; men iøvrigt har man troet, at der efter det, hvorpaa det ved Bestemmelsen af det heromhandlede Forholds Strafbarhed væsentlig kommer an, er Anledning til at tillægge hiint Moment, om Handlingen efter sin Bestaaffenhed i det enkelte Tilfælde kunde bringe Transporten i nogen virkelig Fare eller ikke, en videregaaende Betydning, end skeet er i Fd. af 1847. Det turde formeentlig være rettest, væsentlig at bygge Adskillelsen imellem de forskjellige Straffebestemmelser, der indeholdes i Udlaftets § 283 1ste og 2det Stykke, paa denne Gjerningens objective Charakter, fremfor, saaledes som Forordningen har gjort, at bygge den særdeles betydelige Strafforskjel paa det subjective Moment, den Hensigt nemlig, hvori Gjerningen er foretagen. Ganste vist har dette Moment sin store Betydning, og det tør ansees som en Selvfølge, at Domstolene ved Valget af Straffegraden i Henhold til de givne Straffebestemmelser vilde tage et væsentligt Hensyn dertil; men ligesom det dog turde være stemmende med Forholdets Natur, naar det er givet, at den forbryderiske Handling er foretagen med Forsæt, først og fremmest at see hen til dens objective Charakter, saaledes har det ogsaa sin Mislighed, saa skarpt som Tilfældet er i Fd. af 1847, at fremhæve Hensigtens Moment, da det ofte vil være forbundet med Vanstellighed at faae dette tilstrækkeligt konstateret. Man har derfor foretrukket, at give det sidstommelte Moment sin Betydning paa en mere negativ Maade, derved at den mildere Straffebestemmelse, der foreslaaes for det Tilfælde, at Gjerningen ifølge sin objective Bestaaffenhed maa ansees for mindre farlig og strafværdig, tillige gjøres anvendelig i andre Tilfælde under Forsætning af, at det efter de foreliggende Omstændigheder maa antages, at det har ligget udenfor Gjerningsmandens Tanke og Hensigt at fremfalde nogen virkelig Fare. Selv under den Forudsætning antages det dog, at Gjerningen, naar saadan Fare alligevel har været tilstede paa Grund af den af Gjerningsmanden forsætligt foretagne Handling, under særdeles skjærpene Omstændigheder vel kan egne sig til en kortere Tids Forbe-